

Határokön Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

Az üdvözetek folytatódnak

(Róma 16,21-24)

Igehirdető: Dr. Ormóshegyi Zoltán református lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2022. 07. 13.

„Kegyelem nekünk, és békeség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól, a mi Megtartónktól.” Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük Urunk, hogy Te mindent megadtál ahhoz, hogy valóban örvendező életet élhessünk. Tudjuk ezt mi az eszünkkel, valljuk a szánkkal, de sokszor mégsem sikerül ez. Könyörülj meg rajtunk, és nyisd meg a szemünket, hogy lássunk, nyisd meg a fülünket, hogy halljuk a Te szavadat, segíts erre ezen a mai estén is. Nyisd meg előttünk a Te igédet, és add, hogy ilyen szemmel olvassuk azt, hogy ma miért és kiért adhatunk hálát. És engedd meg meglátunk ebben a mai igében is, hogy valóban milyen nagy okunk van az örömrre, és mennyire magasztalhatunk téged életünk minden napján. Segíts rád tekinteni ezen a mai estén is. Újíts meg bennünket, frissíts fel bennünket, a Te drága igéddel és Szentlelkeddel, a Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Kedves testvéreim, szeretett gyülekezet, a Római levelet olvassuk tovább folytatólagosan, a 16. fejezetből, a 21. verstől olvasom Isten igéjét a 24. verssel bezárólag. Hallgassuk hittel, figyelemmel Istenünk igéjét és a róla elhangzó bizonyágtételt.

Róma 16,21-24 „Köszönt titeket munkatársam, Timóteus, valamint rokonaim: Lúcius, Jázon és Szószipatrosz. Köszöntelek titeket az Úrban én, Terciusz, aki leírtam ezt a levelet. Köszönt titeket Gájusz, aki vendéglátóm nekem és az egész gyülekezetnek. Köszönt titeket Erasztosz, a város számvevője és Kvártusz testvérünk. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal!”

Nagy szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket. Utolsó előtti alkalomhoz jutottunk el Istennek a nagy kegyelméből. És hát hálát adunk a mögöttünk levő útszakaszért.

Az elmúlt alkalommal arról hallottunk, hogy mit jelent bölcsnek lenni a jóra, és sérthetetlennek lenni a gonosszal szemben. Hallottuk, hogy ezekben a végidőkben milyen nagy szükségünk van arra, hogy kérjük Istentől a lelkek megkülönböztetésének az ajándékát, hogy térjünk ki a kötekedő, rosszindulatú emberek elől, ne menjünk bele olyan helyzetekbe, ahol kihozhatnak bennünket a sodrunkból. Királyi gyermekek vagyunk, akikhez nem illik a veszekedés, a torzsalkodás, a bosszúállás, a visszavágás. Tanuljuk meg a mi Urunktól a nagyvonalúságot és a bölcsességet.

Jézus azt mondja, legyetek okosak, mint a kígyók és szelídek, mint a galambok. Legyünk résen, legyünk kreatívak. Hogy lehetséges ez? Az ige, az imádság, a Szentlélek és a testvéri közösség

által. Dávid életében Abigailt használta az Úr arra, hogy megfékezze az indulatát, és ne kövessen el olyat, amit a későbbiekben megbánná.

A mai napon folytatjuk Pál apostol kapcsolati hálójának a tanulmányozását. Hallottunk arról, hogy az apostol a 16. fejezet elején 26 személyt üdvözölt. Feltártuk, elemeztük, hogy mit jelent ez a keresztyén ember kapcsolati hálójára nézve. A mai igében folytatódik ez a névsor, 8 névvel találkozunk, akik Pál apostollal Korinthusban találkoztak.

Mit üzen számunkra ez a mai nyolc név?

Az első üzenet az volt számomra, hogy soha nem mondjunk le senkiről, és soha ne írjunk le településeket. Korinthus városa, az a bűnnek a városa volt, virágzott a prostitúció, az erkölcstelenségnek minden formája. Istennek azonban volt népe Korinthusban is, és Isten használta ott is az apostolt. Nem volt Pál apostol egyedül ebben a pogány városban. Micsoda vigasztalás ez!

Alfred Christlieb a mai napi áhítatában ezt írja: Illés nincs egyedül. 7000 Istenhez hűséges ember van még az országban. Isten ismeri ezeket. Hasonló vigasztalást sokszor adott Isten. Ábrahám a bálványimádó Kánaánban talál egy Melkisédeket. Józsué kémjei Jerikóban egy asszonyt lelnek, aki hisz Izrael Istenében. Jeremiás megtapasztalja, hogy egy szerecsen menti meg Isten megbízásából. Pál, Néro udvarában Isten gyermekeivel találkozik, és Korinthusban, az erkölcstelenségéről hírhedt világvárosban Istennek kiválasztottja van.

Van Istennek népe olyan helyen is, ahol mi nem is gondolnánk.

Emlékszem, amikor pályakezdő lelkész-jogászként elkezdtem dolgozni, és az első munkahelyem Hajdúhadházon a családsegítőben volt. Nem értettem az Urat. Istenem, én annyit tanultam, biztos, hogy itt kell nekem lennem? Abba a városba küldesz, amelyik tele van bűnözőkkel? Amely város a bűnelkövetési statisztikát vezeti egész Hajdú-Bihar megyében? És kedves testvéreim, Isten megszégyenített. Olyan sok áldást adott ebben a városban. Adott nekem testvéreket a munkatársaim, az ügyfeleim közül. Olyan csodálatos volt ezt meglátni, hogy Isten hatalmasan munkálkodik azokon a helyeken is, ahol a bűn látványosan uralkodik. A kriminálisan fertőzött helyeken az evangélium hatalmasan terjed.

„Köszöntenek titeket Timóteus, az én munkatársam, és Lúcius, Jázon és Szószipáter, az én rokonaim.”

Hallottuk, hogy a keresztyén embert Isten belehelyezi az Ő családjába, és olyan emberekkel köt össze az Úr, akikkel soha nem találkoztunk. De megtapasztaljuk azt, hogy a Krisztusnak a vére erősebben összekapcsol bennünket, mint a biológiai rokonság.

Timóteust Pál szeretett fiának, munkatársának nevezi. Rábízta az apostolra az Úr Timóteust. Ezt a félénk, bátortalan, de tiszta szívű fiatalembert. Ma így mondanánk, hogy Pál apostol volt Timóteusnak a mentora. Milyen nagy szükség van ma is ilyen lelkületű emberekre! Ilyen Pál apostoli lelkekre, akik észreveszik a Timóteusokat, melléjük állnak, felkarolják őket, támogatják, mentorolják, imádkoznak értük. Áldott legyen az Úr az ilyen emberekért!

Emlékszem, hogy amikor kisfiú voltam, akkor emlékszem arra, hogy a Bethánia mindig tartotta itt a nyári csendesheteit – ami egyébként ezen a héten is van itt, Szoboszlón –, ahol nagyon sokan megtértek, megújultak, és olyan nagy áldás volt akkor még gyermekként találkozni Vándor Gyuszi bácsival – amit az előbb énekeltünk, ennek az éneknek a szerzőjével, és Istennek ezekkel a csodálatos embereivel, akikbe annyi kincset, annyi értéket elhelyezett az Isten.

Milyen nagydolog, amikor vannak ilyen Vándor Gyulák, Pál apostolok, Timóteusok az életünkben.

Aztán folytatja az apostol. Ezt a Lúcius nevet említi. Ki volt ez a Lúcius? Egyesek azt mondják, hogy talán ő volt Lukács, az evangélista. Ezzel csak annyi a gond, hogy Lukács pogány volt, Pál pedig itt a rokonairól beszél. Valószínű, hogy Antiókiában volt Pállal 10 évvel ezelőtt, amiről az Apcsel 13,1 beszél, és az adományokat Jeruzsálembé vivők egyike lehetett ez a Lúcius.

Ki ez a Jázon? Valószínűleg az a személy lehetett, akinél Pál apostol Thesszalonikában lakott. Szószipáter a béreai gyülekezet küldötte lehetett, annyiban rokonai az apostolnak, hogy zsidó keresztyének voltak.

„Köszöntelek titeket az Úrban én is, Terciusz, ki e levelet írtam.”

Pál megengedi a titkárának, hogy személyesen is átadja az üdvözetét, és így kiszól ez a személyes üdvözet így a köszöntéseknek a sorából.

Mit üzen ez számunkra?

Ebből én 2 üzenetet kaptam. Egyrészt azt, hogy az Úr adott Pálnak segítséget a levele leírásában. Nem kell nekünk mindent elvégezni. Istentől kérjünk és kapunk munkatársakat. Nincs meg minden kegyelmi ajándékunk. Szükségünk van egymásra. Mózes sem bírta az egész népnek a gondját. Imádkozott, és hallgatott Jetrónak a tanácsára, aki azt mondta, hogy nem jól csinálod a dolgot. Oszd meg a feladataidat, delegálj.

És az Újszövetségben szintén ezt látjuk az apostoloknál, hogy megmaradnak az imádkozás és az igehirdetésnek a szolgálatában. Azt látjuk az Újszövetségben, hogy amikor megszorodtak a teendői az apostoloknak, akkor azt mondták, hogy valamit le kell adnunk, valamiért nem mi vagyunk a felelősök. Nekünk azt kell végeznünk, amit az Isten ránk bízott. És ez az imádság, az imádkozás és a tanításnak a szolgálata. A diakóniai munkára pedig keressük meg azokat a testvéreket, akiket az Úr odarendelt.

„Köszöntelek titeket az Úrban én is, Terciusz, ki e levelet írtam.” Mit üzen ez a kiszólás?

Számomra azt üzenté, hogy Pál apostol a szolgatársaival is emberként bánt. Nem vaskalaposan. Engedte neki, hogy megtörje az üdvözeteknek a szokásos menetét, és átadja a saját, személyes üzenetét is.

Milyen nagy dolog az, amikor a vezető nem deformálja a rábízottakat, hanem ott van a vezetőben az, amiről hallottunk, hogy a lényeges dolgokban egység, egyebekben szabadság és mindenekben szeretet.

„Köszönt titeket Gájusz, házigazdám nekem is és az egész eklézsiának is. Köszönt titeket Erasztosz, a városgazda és Kvártusz testvér.”

Ki volt ez a Gájusz? Az 1Korinthus 1,14 alapján az a személy lehetett, akit Pál Korinthusban megkeresztelt. Mások azt mondják, hogy ő Gájusz Tícius Jusstusz, az a személy lehetett, akinek egy hatalmas háza volt a zsinagóga mellett. Amikor Pált kiűzték a zsinagógából, akkor ő adott neki menedéket, Apcsel 18,7 szerint.

Erasztosz valamiféle állami tisztviselő lehetett, a városnak a számvevője, pénzügyminisztere. És Kvartusról annyit tudunk, annyit mond az ige, hogy testvér. Milyen színes újra, amit Isten elénk adott ebben a mai igében. Azt látjuk, hogy az Isten családjában különböző mélységű kapcsolataink vannak, ahogyan a földi családban is. Nem volt Pál apostolnak sem mindenkivel olyan szoros kapcsolata, mint Timóteussal. De testvérek voltak az Úrban. Istentől kapjuk a testvéreinket. Becsüljük meg őket, adjunk hálát értük. A mi számunkra már nem sokat mondanak ezek a nevek, de vajon 20 év múlva, 30 év múlva, 50 év múlva ki fog emlékezni a mi nevünkre, ki fogja a mi nevünket megemlíteni? Milyen csodálatos lenne az, hogy a mi nevünk is megmaradna azoknak a szívében, akiket az Úrhoz tudunk vezetni, és akiket az Úrhoz vezethetünk.

Kedves testvéreim, mi a motorja ezeknek az Úrtól való kapcsolatoknak? Ezzel zárja az apostol: *„A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal.”* Jézus Krisztus kegyelme. Kegyelembe fogadott bűnösök vagyunk. Mi magunk és testvéreink is mindannyian rászorulunk erre a kegyelemre. De ez a kegyelem mindenre elégséges. Ebben a krisztusi kegyelemben ott van mindaz, amire nekünk, mint egyénnek szükségünk van, és ott van mindaz, amire a közösségnek szüksége van. Mert kedves testvéreim, ott van ebben az elfogadás, ott van ebben

a szeretet, ott van ebben a másoknak a különbnek tartása. Ott van benne az, hogy szeretném, ha szeretnének. Annyi minden benne van ebben:

„A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal!”

Ezt kívánom én is kedves testvéreimnek az életére, a közösségünknek az életére, hogy ez a kegyelem töltsön be bennünket csordultig. Nyissa meg a mi szemünket az Úr, hogy lássuk meg, milyen nagy kegyelmet tanúsított irántunk az Úr, amikor elküldte, halálba adta az Ő Fiát, hogy életünk, örök életünk legyen! És milyen nagy kegyelem, hogy ebben az áldott állapotban minden nap megtart bennünket az Úr. Hordozott bennünket szeptembertől kezdődően mindezidáig, és hordozni is fog, amíg itt a földön eljön az utolsó óránk, akkor sem távozik mellőlünk, hanem átvisz bennünket abba a csodálatos országba, ahova mindannyian vágyunk, és szeretnénk eljutni, és el is jutunk az Ő kegyelme által.

Kedves testvéreim, egy pár kérdés az előttünk levő beszélgetésre:

1. Kik voltak Pál szolgálatának a gyümölcssei Korinthusban?
2. Lehet Istent szolgálni egy pogány környezetben, egy nagyvárosban is?
3. Hogyan jellemeznénk Pál és Timóteus kapcsolatát?
4. És mit tudunk még mi a felsorolt nevekről elmondani, milyen kapcsolatban voltak az apostollal?

Imádkozzunk!

Drága Urunk, köszönjük, hogy szeretett és áldott gyermekeid vagyunk. Magasztalunk, hogy ha még a vér szerinti családtagjaink magunkra is hagynak, vagy szándékosan, vagy azért, mert már elköltöztek ebből a világból, neked gondod van ránk. Köszönjük a testvéreinket itt a Bibliaórán, az Imaközösségben, az evangelizációkon. Magasztalunk az új honlapért, amire és aminek az elkészítőjére a Te áldásodat kérjük, hogy a világhálón sokan akadjanak bele, és sok hajótörött lélek találjon itt oltalmat és menedéket. Urunk, de visszük eléd Kárpátalját, Ukrajnát, könyörgünk a háborúnak a végéért, a gazdasági válságnak a megszűnéséért, a gázcsapok kinyitásáért, ezért a bizonytalan helyzetnek a megoldásáért. Adj nekünk hitet, kegyelmet, szeretetet és mindazt, amire szükségünk van.

Annak nevében, aki így tanított minket imádkozni:

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Illés ezt mondta: „Nagy búsulásom van az Úrért... mert egyedül maradtam...” Az Úr ezt mondta neki: „Meghagyok Izraelben 7000 embert, minden térdet, amely meg nem hajolt a Baálnak...”

Ámen.